

TỐI ƯU LẬP KẾ HOẠCH

Quy hoạch tuyến tính

Nội dung

- Bài toán quy hoạch tuyến tính
- Bài toán quy hoạch nguyên tuyến tính
- Sơ đồ thuật toán Branch-and-Cut
- Ví dụ minh họa
- Bài toán phân công giảng dạy
- Bài toán TSP

Quy hoạch tuyến tính (QHTT)

$$f(x) = c_1 x_1 + c_2 x_2 + \ldots + c_n x_n \rightarrow \min(\max)$$

$$a_{1,1} x_1 + a_{1,2} x_2 + \ldots + a_{1,n} x_n \leq b_1$$

$$a_{2,1} x_1 + a_{2,2} x_2 + \ldots + a_{2,n} x_n \leq b_2$$

$$\ldots$$

$$a_{m,1} x_1 + a_{m,2} x_2 + \ldots + a_{m,n} x_n \leq b_m$$

$$x_1, x_2, \ldots x_n \text{ là các biến thực}$$

Bài toán QHTT dạng chính tắc

$$f(x) = c_1 x_1 + c_2 x_2 + \ldots + c_n x_n \rightarrow \min$$
 $a_{1,1} x_1 + a_{1,2} x_2 + \ldots + a_{1,n} x_n = b_1$
 $a_{2,1} x_1 + a_{2,2} x_2 + \ldots + a_{2,n} x_n = b_2$
 \ldots
 $a_{m,1} x_1 + a_{m,2} x_2 + \ldots + a_{m,n} x_n = b_m$
 $x_1, x_2, \ldots x_n$ là các biến thực không âm

- Bài toán QHTT tổng quát luôn có thể chuyển về bài toán QHTT dạng chính tắc bằng các biến đổi dấu và đặt thêm biến phụ:
 - Với ràng buộc a ≤ b thì thêm biến phụ y: a + y = b
 - Biến x_i không có ràng buộc về dấu sẽ được thay bằng hiệu của 2 biến không âm: $x_i = x_i^+ x_i^-$, $x_i^+, x_i^- \ge 0$
 - Ràng buộc a ≥ b sẽ được thay bằng ràng buộc -a ≤ -b

Quy hoạch nguyên tuyến tính Linear Integer Program

$$f(x) = c_1 x_1 + c_2 x_2 + \ldots + c_n x_n \rightarrow \min(\max)$$

 $a_{1,1} x_1 + a_{1,2} x_2 + \ldots + a_{1,n} x_n \le b_1$
 $a_{2,1} x_1 + a_{2,2} x_2 + \ldots + a_{2,n} x_n \le b_2$
...
 $a_{m,1} x_1 + a_{m,2} x_2 + \ldots + a_{m,n} x_n \le b_m$
 $x_1, x_2, \ldots x_n$ là các biến nguyên

Quy hoạch hỗn hợp (tuyến tính) Mixed Integer Program

$$f(x) = c_1 x_1 + c_2 x_2 + \ldots + c_n x_n \rightarrow \min(\max)$$
 $a_{1,1} x_1 + a_{1,2} x_2 + \ldots + a_{1,n} x_n \le b_1$
 $a_{2,1} x_1 + a_{2,2} x_2 + \ldots + a_{2,n} x_n \le b_2$
 \ldots
 $a_{m,1} x_1 + a_{m,2} x_2 + \ldots + a_{m,n} x_n \le b_m$
 $x_1, x_2, \ldots x_j$ là các biến nguyên
 $x_{j+1}, x_{j+2}, \ldots, x_n$ là các biến thực

Bài toán quy hoạch tuyến tính (QHTT) dạng chính tắc có dạng:

$$f(x) = c_1x_1 + c_2x_2 + \dots + c_nx_n \rightarrow \min$$

$$a_{1,1}x_1 + a_{1,2}x_2 + \dots + a_{1,n}x_n = b_1$$

$$a_{2,1}x_1 + a_{2,2}x_2 + \dots + a_{2,n}x_n = b_2$$

 $a_{m,1}x_1 + a_{m,2}x_2 + \ldots + a_{m,n}x_n = b_m$ $x_1, x_2, \ldots x_n$ là các biến không âm

- Thuật toán đơn hình (Simplex Method, Dantzig, 1947)
- Dịch chuyển từ 1 phương án sang một phương án mới tốt hơn cho đến khi đạt được phương án tối ưu
- Thuật toán là hữu hạn nhưng độ phức tạp hàm mũ
- Các ký hiệu
 - $x = (x_1, x_2, ..., x_n)^T$ vector biến số
 - $c = (c_1, c_2, ..., c_n)^T$ vector hệ số hàm mục tiêu
 - A= (a_{i,i})_{mxn} ma trận ràng buộc
 - $b = (b_1, b_2, ..., b_m)^T$ vector ràng buộc (vế phải)

· Bài toán viết lại dưới dạng

$$f(x) = c^T x \rightarrow \min$$

$$Ax = b, x \ge 0$$

hay

$$\min\{f(x) = c^T x : Ax = b, x \ge 0\}$$

- Ký hiệu các tập chỉ số:
 - J = {1,2,...,n} tập chỉ số của các biến số
 - I = {1,2,...,m} tập chỉ số của các ràng buộc
- Khi đó ta sử dụng các ký hiệu sau

$$x = x(J) = \{x_j: j \in J\}$$
 – vector biến số;
 $c = c(J) = \{c_j: j \in J\}$ – vector hệ số hàm mục tiêu;
 $A = A(I, J) = \{a_{i,j}: i \in I, j \in J\}$ - ma trận ràng buộc
 $A_i = (a_{i,j}: i \in I)$ – vector cột thứ j của ma trận A .

 Hệ phương trình ràng buộc của bài toán QHTT dạng chính tắc còn có thể viết dưới dạng:

$$A_1x_1 + A_2x_2 + ... + A_nx_n = b$$

- Tập D = {x: Ax = b, x ≥ 0} được gọi là miền ràng buộc (hay miền chấp nhận được)
- Mỗi phương án $x \in D$ được gọi là phương án chấp nhận được
- Phương án chấp nhận được x* tại đó giá trị hàm f đạt nhỏ nhất:

$$f(x^*) \le f(x)$$
 với mọi $x \in D$

được gọi là phương án tối ưu của bài toán.

Khi đó giá trị $f = c^T x^*$ được gọi là giá trị tối ưu của bài toán

- Định nghĩa 1. Ta gọi cơ sở của ma trận A là một bộ gồm m vector cột độc lập tuyến tính của nó.
- Giả sử $B = A(I, J_B)$ trong đó $J_B = \{j_1, ..., j_m\}$ là một cơ sở của ma trận A. Khi đó vector $x = (x_1, ..., x_n)$ thoả mãn:
 - $x(J_B) = B^{-1}b$
 - $x_j = 0$, $j \in J_N = J \setminus J_B$

sẽ được gọi là phương án cơ sở (pacs) tương ứng với cơ sở B.

- Các biến x_i, j∈J_B được gọi là biến cơ sở
- Các biến x_i , $j \in J_N$ được gọi là biến phi cơ sở.

- Ký hiệu $x_B = x(J_B)$, $x_N = x(J_N)$
- Phương án cơ sở x tương ứng với cơ sở B có thể xác định nhờ thủ tục sau:
 - Đặt $x_N = 0$.
 - Xác định x_B từ hệ phương trình $Bx_B = b$.
- Bài toán luôn có phương án cơ sở nếu rank(A) = m.

• Giả sử $x = (x_B, x_N)$ là phương án cơ sở tương ứng với cơ sở B. Khi đó bài toán QHTT dạng chính tắc có thể viết lại như sau:

$$f(x_B, x_N) = c_B x_B + c_N x_N \rightarrow \min$$

 $Bx_B + Nx_N = b,$
 $x_B, x_N \ge 0$

trong đó $N = (A_j: j \in J_N)$ được gọi là ma trận phi cơ sở.

Xét bài toán QHTT

$$6x_{1} + 2x_{2} - 5x_{3} + x_{4} + 4x_{5} - 3x_{6} + 12x_{7} \rightarrow \min$$

$$x_{1} + x_{2} + x_{3} + x_{4} = 4$$

$$x_{1} + x_{5} = 2$$

$$x_{3} + x_{6} = 3$$

$$3x_{2} + x_{3} + x_{7} = 6$$

$$x_{1}, x_{2}, x_{3}, x_{4}, x_{5}, x_{6}, x_{7} \ge 0$$

Dưới dạng ma trận:

$$c = (6, 2, -5, 1, 4, -3, 12)^{T};$$

$$b = (4, 2, 3, 6)^{T};$$

$$1 \quad 1 \quad 1 \quad 1 \quad 0 \quad 0 \quad 0$$

$$1 \quad 0 \quad 0 \quad 1 \quad 0 \quad 0$$

$$0 \quad 0 \quad 1 \quad 0 \quad 0 \quad 1$$

$$A_{1} \quad A_{2} \quad A_{3} \quad A_{4} \quad A_{5} \quad A_{6} \quad A_{7}$$

Xét cơ sở

$$B = \{A_4, A_5, A_6, A_7\} = E_4$$

- Phương án cơ sở $x = (x_1, x_2, ..., x_7)$ được xác định như sau:
 - Biến phi cơ sở: $x_1 = 0, x_2 = 0, x_3 = 0$
 - Biến cơ sở: $x_B = (x_4, x_5, x_6, x_7) = (4, 2, 3, 6)$ (giải hệ phương trình $E_4 x_B = b$).
- Vậy pacs tương ứng với cơ sở B là

$$x = (0, 0, 0, 4, 2, 3, 6)$$

- Định nghĩa. Phương án cơ sở được gọi là phương án cơ sở chấp nhận được (pacscnd) nếu như nó là phương án chấp nhận được
- Một bài toán QHTT có hữu hạn pacscnd:

số pacscnd ≤ số cơ sở ≤ C(m,n)

- Công thức số gia hàm mục tiêu
- Giả sử x là pacscnd với cơ sở tương ứng là B=(A_j: j∈J_B). Ký hiệu:

```
\begin{split} J_B &= \{j_1, j_2, \dots, j_m\} - \text{tập chỉ số biến cơ sở;} \\ J_N &= J \setminus J_B - \text{tập chỉ số biến phi cơ sở;} \\ B &= (A_j: j \in J_B) - \text{ma trận cơ sở;} \\ N &= (A_j: j \in J_N) - \text{ma trận phi cơ sở;} \\ x_B &= x(J_B) &= \{x_j: j \in J_B\} - \text{ vector biến cơ sở,} \\ x_N &= x(J_N) &= \{x_j: j \in J_N\} - \text{ vector biến phi cơ sở;} \\ c_B &= c(J_B) &= \{c_j: j \in J_B\} - \text{ vector hệ số hàm mục tiêu của biến cơ sở,} \\ c_N &= c(J_N) &= \{c_j: j \in J_N\} - \text{ vector hệ số hàm mục tiêu của biến phi cơ sở;} \\ \end{split}
```


- Công thức số gia hàm mục tiêu
- Xét pacnd $z = x + \Delta x$, trong đó $\Delta x = (\Delta x_1, \Delta x_2, ..., \Delta x_n)$ vector gia số của biến số. Ta tìm công thức tính số gia của hàm mục tiêu:

$$\Delta f = c^T z - c^T x = c^T \Delta x.$$

 Do x, z đều là pacnd nên Ax = b và Az = b.Vì vậy gia số ∆x phải thoả mãn điều kiện A∆x = 0, hay là:

$$B\Delta x_B + N\Delta x_N = 0,$$

trong đó $\Delta x_B = (\Delta x_j : j \in J_B), \ \Delta x_N = (\Delta x_j : j \in J_N).$

- Suy ra $\Delta x_B = -B^{-1}N\Delta x_N$.
- Từ đó ta có $\Delta x = c_B \Delta x_B + c_N \Delta x_N = -(c_B B^{-1} N c_N) \Delta x_N$.
- Ký hiệu:

$$u = c_B B^{-1}$$
 – vector thế vị
 $\Delta_N = (\Delta_j : j \in J_N) = uN - c_N$ – vector ước lượng.

ta thu được công thức:

$$\Delta f = c^T z - c^T x = -\Delta_N \Delta x_N = -\sum_{j \in J_N} \Delta_j \Delta x_j$$

Công thức thu được gọi là công thức số gia hàm mục tiêu

- Định nghĩa. Pacscnd x được gọi là không thoái hoá nếu như tất cả các thành phần cơ sở của nó là khác không. Bài toán QHTT được gọi là không thoái hoá nếu như tất cả các pacscnd của nó là không thoái hoá
- Định lý 2. (Tiêu chuẩn tối ưu) Bất đẳng thức

$$\Delta_N \leq 0 \ (\Delta_j \leq 0, j \in J_N)$$

là điều kiện đủ và trong trường hợp không thoái hoá cũng là điều kiện cần để pacscnd x là tối ưu.

- Điều kiện đủ.
 - x là pacsend nên $x_N = 0$.
 - Khi đó với mọi phương án chấp nhận được $z=x+\Delta x$, ta có $\Delta x_N=z_N-x_N=z_N\geq 0$
 - Từ công thức số gia hàm mục tiêu $\Delta f = f(z) f(x) = -\Delta_N \Delta x_N \ge 0 \rightarrow x$ là phương án tối ưu

- Điều kiện cần. Giả sử x là pacscnđ không thoái hóa tối ưu. Khi đó x_B >
 0.
- Giả sử bất đẳng thức trong điều kiện của định lý không được thực hiện. Khi đó tìm được chỉ số $j_0 \in J_N$ sao cho

$$\Delta_{j_0} > 0$$

- Xây dựng vector $z = x + \Delta x$, trong đó Δx được xác định như sau:
 - $\Delta x_{j_0} = \theta \ge 0, \Delta x_j = 0, j \ne j_0, j \in J_N$
 - Số gia của các biến cơ sở được xác định bởi công thức

$$\Delta x_B = -B^{-1}N\Delta x_N = -\theta B^{-1} A_{j_0}$$

Rõ ràng khi đó vector z thỏa mãn ràng buộc cơ bản của bài toán:

$$Az = A(x + \Delta x) = B(X_B + \Delta X_B) + N(X_N + \Delta X_N) = BX_B + NX_N + (B\Delta X_B + N\Delta X_N) = b - BB^{-1}N\Delta x_N + N\Delta X_N = b$$

- Ngoài ra, $z_N = z(J_N) = x_N + \Delta x_N = \Delta x_N \ge 0$, với mọi $\theta \ge 0$
- $z_B = z(J_B) = x_B + \Delta x_B = x_B \theta B^{-1} A_{j_0}$
- Do $x_B > 0$, nên với $\theta \ge 0$ đủ nhỏ ta có $z_B > 0$ và khi đó ta có z là pacnd
- · Mặt khác theo công thức số gia hàm mục tiêu,

$$\Delta f = c^T z - c^T x = -\Delta_N \Delta x N = -\sum_{j \in J_N} \Delta_{j \Delta} x_j = -\theta \Delta_{j_0} < 0$$

Điều này mâu thuẫn với giả thiết x là phương án tối ưu.

- Giả sử với pacscnd x, tiêu chuẩn tối ưu không được thực hiện, tức là tìm được chỉ số $j_0 \in J_N$ sao cho $\Delta_{j_0} > 0$.
- Xét trường hợp khi $B^{-1}A_{j_0} \leq 0$, $x_B \theta B^{-1}A_{j_0} \geq 0$, $\forall \theta > 0$. Đồng thời $\Delta f = -\theta \Delta_{j_0} < 0$: θ càng lớn thì Δf càng nhỏ. Khi này, bài toán có hàm mục tiêu không bị chặn dưới (không tìm được phương án tối ưu)

c_j	Cơ sở	Phương án	c_1	•••	c_j	•••	C_n	0
cơ sở	30	an	A_1	•••	A_j	•••	A_n	θ
c_{j_1}	A_{j_1}	x_{j_1}			$x_{j_1 j}$			θ_{j_1}
•••	•••	•••			•••			•••
c_i	A_i	x_i			x_{ij}			θ_{i}
•••	•••	•••			•••			•••
c_{j_m}	A_{j_m}	x_{j_m}			$x_{j_m j}$			θ_{j_m}
	Δ		Δ_1	•••	Δ_j	•••	Δ_n	

- Cột đầu tiên ghi hệ số hàm mục tiêu của các biến cơ sở.
- Cột thứ hai dành để ghi tên của các cột cơ sở.
- Cột thứ ba ghi các giá trị của các biến cơ sở (các thành phần của vector $x_B = \{x_i : j \in J_B\} = B^{-1}b$).
- Các phần tử x_{i,j}, i∈J_B trong các cột tiếp theo được tính theo công thức:
- $\{x_{i,j}, i \in J_B\} = B_i^{-1}A_j, j = 1,2,...,n.$ Cột cuối cùng để ghi các tỷ số θ_i : $\theta_i = \begin{cases} x_i/x_{i,j_0}, & \text{nếu } x_{i,j_0} > 0, \\ +\infty, & \text{nếu } x_{i,j_0} \leq 0, i \in J_B. \end{cases}$
- Dòng đầu tiên của bảng ghi hệ số hàm mục tiêu của các biến (c_i).
- Dòng tiếp theo ghi tên của các cột A₁,..., A_n.
- Dòng cuối cùng gọi là dòng ước lượng:

$$\Delta_j = \sum_{i \in J_R} c_i x_{i,j} - c_j, j = 1, 2, ..., n.$$

• Có thể thấy rằng $\Delta_i = 0$, $j \in J_B$.

- Với bảng đơn hình xây dựng được ta có thể tiến hành thực hiện một bước lặp đơn hình đối với phương án cơ sở chấp nhận được x như sau.
- Kiểm tra tiêu chuẩn tối ưu: Nếu các phần tử của dòng ước lượng là không dương (∆_j ≤ 0, j=1,2,...,n) thì phương án cơ sở chấp nhận được đang xét là tối ưu, thuật toán kết thúc.
- Kiểm tra điều kiện đủ để hàm mục tiêu không bị chặn dưới: Nếu có ước lượng $\Delta_{j_0}>0$ mà các phần tử trong bảng đơn hình trên cột ứng với nó đều không dương $(x_{j,j_0}\leq 0, j\in J_B)$, thì hàm mục tiêu của bài toán là không bị chặn dưới, thuật toán kết thúc.
- $Tìm\ cột\ xoay$: Tìm $\Delta_{j_0}=\max\{\Delta_j:j=1,2,...,n\}>0$. Cột A_{j_0} gọi là cột xoay (cột đưa vào cơ sở), còn biến x_{j_0} gọi là biến đưa vào.

c_j	Cơ sở	Phương án	c_1	•••	c_{j_0}	•••	C_n	0
cơ sở	80	an	A_1	•••	A_{j_0}	•••	A_n	heta
c_{j_1}	A_{j_1}	x_{j_1}			$x_{j_1j_0}$			$ heta_{\!j_1}$
•••	•••	•••			•••			•••
c_i	A_i	x_i			x_{ij_0}			θ_{i}
•••	•••	•••			•••			•••
c_{j_m}	A_{j_m}	x_{j_m}			$x_{j_m j_0}$			$ heta_{\!j_m}$
Δ			Δ_1	•••	Δ_{j_0}	•••	Δ_n	

Tìm dòng xoay

$$\theta_{i} = \begin{cases} x_{i}/x_{i,j_{0}}, & \text{n\'eu } x_{i,j_{0}} > 0, \\ +\infty, & \text{n\'eu } x_{i,j_{0}} \leq 0, i \in J_{B}. \end{cases}$$

$$\theta_{0} = \theta_{i_{0}} = x_{i_{0}}/x_{i_{0},j_{0}} = \min\{\theta_{i} : i \in J_{B}\}.$$

- Dòng A_{i_0} gọi là dòng xoay (A_{i_0} cột đưa ra cơ sở), còn biến x_{i_0} gọi là biến đưa ra. Phần tử nằm trên giao của dòng xoay và cột xoay của bảng đơn hình được gọi là *phần tử xoay.*
- Thực hiện phép biến đổi đơn hình chuyển từ pacscnd x sang pacscnd z:
 Bảng đơn hình tương ứng với z (gọi là bảng mới) có thể thu được từ
 bảng đơn hình tương ứng với x (gọi là bảng cũ) theo quy tắc biến đổi sau

c_j	Co	Phương	c_1	•••	c_{j_0}	•••	C_n	
cơ sở	cơ sở sở	án	A_1	•••	A_{j_0}	•••	A_n	θ
c_{j_1}	A_{j_1}	x_{j_1}			X_{j_1,j_0}			θ_{j_1}
•••	•••				•••			•••
c_{i_0}	A_{i_0}	x_{i_0}			x_{i_0,j_0}			$ heta_{i_0}$
•••	•••				•••			•••
c_{j_m}	A_{j_m}	x_{j_m}			x_{j_{m}, j_0}			$ heta_{\!j_m}$
Δ			Δ_1	•••	Δ_{j_0}	•••	Δ_n	

- Các phần tử ở vị trí dòng xoay trong bảng mới $(\bar{x}_{i_0,j})$ bằng các phần tử tương ứng trong bảng cũ chia cho phần tử xoay:
- Các phần tử ở vị trí cột xoay trong bảng mới, ngoại trừ phần tử nằm trên vị trí phần tử xoay bằng 1, còn tất cả là bằng 0.

$$\bar{x}_{i_0} = x_{i_0}/x_{i_0,j_0}, \quad \bar{x}_{i_0,j} = x_{i_0,j}/x_{i_0,j_0}, j \in J.$$

• Các phần tử cần tính còn lại trong bảng mới được tính từ các phần tử tương ứng trong bảng cũ theo công thức sau:

$$\bar{x}_{i,j} = x_{i,j} - x_{i_0,j} x_{i,j_0} / x_{i_0,j_0}, i \in J_B \ (i \neq i_0), j \in J \ (j \neq j_0),$$

$$\bar{\Delta}_j = \Delta_j - x_{i_0,j} \Delta_{j_0} / x_{i_0,j_0}, j \in J \ (j \neq j_0).$$

Giải bài toán QHTT sau đây:

$$x_1 - 6x_2 + 32x_3 + x_4 + x_5 + 10x_6 + 100x_7 \rightarrow min$$
 $x_1 + x_4 + 6x_6 = 9$
 $3x_1 + x_2 - 4x_3 + 2x_6 + x_7 = 2$
 $x_1 + 2x_2 + x_5 + 2x_6 = 6$
 $x_i \ge 0, i = 1, 2, ..., 7$

c_j	Cơ sở	Phương án	1	-6	32	1	1	10	100	θ
sở			A_1	A_2	A_3	A_4	A_5	A_6	A_7	
1	A_4	9	1	0	0	1	0	6	0	9
100	A_7	2	3	1	-4	0	0	2	1	2/3
1	A_5	6	1	2	0	0	1	2	0	6
	Δ		301	108	-432	0	0	198	0	

Chọn cột xoay là cột có ước lượng lớn nhất

c_j	Cơ sở	Phương án	1	-6	32	1	1	10	100	θ
SỞ			A_1	A_2	A_3	A_4	A_5	A_6	A_7	
1	A_4	9	1	0	0	1	0	6	0	9
100	A_7	2	3	1	-4	0	0	2	1	2/3
1	A_5	6	1	2	0	0	1	2	0	6
	Δ		301	108	-432	0	0	198	0	

• Chọn dòng xoay là dòng có tỉ số θ_i nhỏ nhất

c_j	Cơ sở	Phương án	1	-6	32	1	1	10	100	θ
SỞ			A_1	A_2	A_3	A_4	A_5	A_6	A_7	
1	A_4									
1	A_1	2/3	1	1/3	-4/3	0	0	2/3	1/3	
1	A_5									
	Δ									

 Biến đổi bảng: Các phần tử trên dòng xoay ở bảng mới = Các phần tử tượng ứng trong bảng cũ chia cho phần tử xoay.

c_j	Cơ sở	Phương án	1	-6	32	1	1	10	100	θ
SỞ			A_1	A_2	A_3	A_4	A_5	A_6	A_7	
1	A_4									
1	A_1	2/3	1	1/3	-4/3	0	0	2/3	1/3	2
1	A_5									
	Δ	•								

Biến đổi bảng: Các phần tử trên các cột cơ sở là các vector đơn vị

c_j	Cơ sở	Phương án	1	-6	32	1	1	10	100	θ
SỞ			A_1	A_2	A_3	A_4	A_5	A_6	A_7	
1	A_4		0			1	0			
1	A_1	2/3	1	1/3	-4/3	0	0	2/3	1/3	
1	A_5		0			0	1			
	Δ		0			0	0			

Biến đổi bảng: Các phần tử trên các cột cơ sở là các vector đơn vị

c_j	Cơ sở	Phương án	1	-6	32	1	1	10	100	θ
SỞ			A_1	A_2	A_3	A_4	A_5	A_6	A_7	
1	A_4	25/3	0	-1/3	4/3	1	0	16/3	-1/3	-
1	A_1	2/3	1	1/3	-4/3	0	0	2/3	1/3	2
1	A_5	16/3	0	5/3	4/3	0	1	4/3	-1/3	16/5
	Δ		0	23/3	-92/3	0	0	-8/3	-301/3	

Biến đổi bảng: Các phần tử còn lại tính theo quy tắc hình chữ nhật

c_j	Cơ sở	Phương án	1	-6	32	1	1	10	100	θ
SỞ			A_1	A_2	A_3	A_4	A_5	A_6	A_7	
1	A_4	9	1	0	0	1	0	6	0	
-6	A_2	2	3	1	-4	0	0	2	1	
1	A_5	2	-5	0	8	0	1	-2	-2	
	Δ		-23	0	0	0	0	-18	-108	

• Tiêu chuẩn tối ưu được thỏa mãn, thuật toán kết thúc.

Phương án tối ưu $x^* = (0,2,0,9,2,0,0)$, giá trị tối ưu $f^* = -1$

Tính hữu hạn của thuật toán đơn hình

- Định nghĩa. Thuật toán giải bài toán tối ưu hoá được gọi là hữu hạn nếu như nó cho phép sau một số lần hữu hạn phép tính tìm được phương án tối ưu của bài toán.
- Do mỗi bước lặp của thuật toán đơn hình có thể thực hiện xong sau một số hữu hạn phép tính, để chứng minh tính hữu hạn của thuật toán đơn hình ta sẽ chứng minh rằng nó phải kết thúc sau hữu hạn bước lặp.
- Định nghĩa. Bài toán QHTT được gọi là không thoái hoá nếu như tất cả các phương án cơ sở chấp nhận được của nó là không thoái hoá, trong trường hợp ngược lại bài toán được gọi là thoái hoá.
- Định lý 1.4. Giả sử bài toán QHTT là không thoái hoá và có phương án tối ưu. Khi đó với mọi phương án cơ sở chấp nhận được xuất phát thuật toán đơn hình là hữu hạn.

Bài toán quy hoạch hỗn hợp mixed integer programming

Bài toán MIP

$$\max f(x,y) = kx + hy$$

$$Ax + Gy \le b$$

$$(x, y) \in R_+^n \times Z_+^p$$

$$x = (x_1, ..., x_n), y = (y_1, ..., y_n)$$

- Ký hiệu
 - P: tập các ràng buộc tuyến tính trong Ax + Gy ≤ b và các ràng buộc
 x,y≥ 0
 - Ta cũng dùng ký hiệu P để chỉ tập các bộ (x,y) thỏa mãn ràng buộc trong P (nếu không có nhập nhằng)
 - $D_1 = \{(x,y) : Ax + Gy \le b : (x,y) \in \mathbb{R}^n_+ \times \mathbb{R}^p_+\},$
 - $D_2 = \{(x,y): (x,y) \in R_+^n \times Z_+^p \}$
 - z = (x,y), c = (k,h), X = {(x,y): Ax + Gy ≤ b, (x, y) ∈ Rⁿ₊ × Z^p₊ }, bài toán
 yiết lại dưới dạng max f(z) = {cz: z ∈ X}

LP-based Branch-and-Bound

- Bài toán xuất phát, ký hiệu MIPROB
 - max f(x,y) = kx + hy
 - $(x,y) \in \{(x,y) : (x,y) \in P \text{ and } (x,y) \in R_+^n \times Z_+^p\},$
- Nới lỏng ràng buộc nguyên, chuyển bài toán MIP về bài toán LP, ký hiệu LP(MIPROB)
 - max f(x,y) = kx + hy
 - $(x,y) \in \{(x,y) : (x,y) \in P \text{ and } (x,y) \in R_+^n \times R_+^p\},$

LP-based Branch-and-Bound

- Giải bài toán LP(MIPROB)
 - Nếu vô nghiệm thì bài toán MIPROB đã cho vô nghiệm
 - Ngược lại, giả sử thu được phương án tối ưu (x_{LP}*,y_{LP}*).
 - Nếu y_{LP}* là nguyên thì (x_{LP}*,y_{LP}*) là phương án tối ưu của bài toán MIPROB đã cho
 - Ngược lại nếu tồn tại y_j* thuộc y_{LP}* không nguyên, khi đó thực hiện phân nhành, tạo ra 2 bài toán con
 - Bài toán con thứ nhất LP1: thêm ràng buộc y_j ≥ 「y_j* ¬ vào bài toán LP(MIPROB)

 - Lặp lại việc giải LP1 và LP2, lời giải tối ưu với biến y là nguyên tốt nhất (nếu tồn tại) của LP1 và LP2 sẽ là lời giải tối ưu của bài toán MIPROB đặt ra

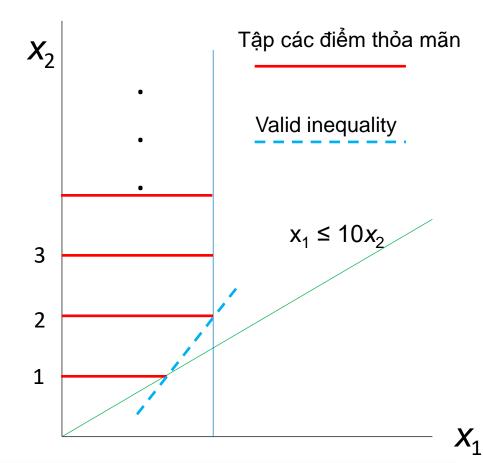

Branch-and-Cut

- Mặt phẳng cắt
 - Bài toán MIP max{cz: z ∈ X}
 - Bất đẳng thức (BĐT) tuyến tính $\pi z \le \pi_0$ được gọi là 1 valid inequality nếu $\pi z \le \pi_0$ đúng với mọi $z \in X$
 - Việc tìm ra các valid inequality giúp thu hẹp không gian lời giải, chuyển dần bài toán MIP về bài toán LP mà lời giải tối ưu của bài toán LP chính là lời giải tối ưu của bài toán MIP

Branch-and-Cut

- Ví dụ, xét bài toán MIP với tập X
 = {(x₁,x₂): x₁ ≤ 10x₂, 0 ≤ x₁ ≤ 14, x₂ ∈ Z₊¹}
- Các đoạn đỏ biểu diễn tập X
- Việc bổ sung thêm ràng buộc x₁ ≤ 6 + 4x₂ sẽ không làm mất phương án trong X do đó ràng buộc x₁ ≤ 6 + 4x₂ là một valid inequality (biểu diễn bởi đường nét đứt)

14

Integer Rounding

- Xét vùng $X = P \cap Z^3$ trong đó $P = \{x \in R^3_+ : 5x_1 + 9x_2 + 13x_3 \ge 19\}$
- Từ $5x_1 + 9x_2 + 13x_3 \ge 19$ ta có $x_1 + \frac{9}{5}x_2 + \frac{13}{5}x_3 \ge \frac{19}{5}$

$$\rightarrow x_1 + 2x_2 + 3x_3 \ge \frac{19}{5}$$

Vì x₁, x₂, x₃ nguyên, suy ra

$$x_1 + 2x_2 + 3x_3 \ge \lceil \frac{19}{5} \rceil = 4$$

(đây chính là 1 inequality cho X)

- (IP) max {cx: Ax = b, $x \ge 0$ and integer}
- Giải bài toán nới lỏng (LP) max {cx: Ax = b, $x \ge 0$ }
- Giả sử với phương án tối ưu cơ sở, bài toán LP được viết lại dưới dạng

$$\overline{a_{00}} + \sum_{j \in J_N} \overline{a_{0j}} x_j \rightarrow \max$$

$$x_{B_u} + \sum_{j \in J_N} \overline{a_{uj}} x_j = \overline{a_{u0}}, \ u = 1, 2, ..., m$$
 $x \ge 0$ and integer

Trong đó $\overline{a_{0j}} \le 0$ (hệ số này tương ứng với lời giải tối ưu, maximizer), and $\overline{a_{u0}} \ge 0$

• Nếu phương án cơ sở tối ưu x^* không nguyên, khi đó tồn tại 1 hàng u với $\overline{a_{u0}}$ không nguyên

$$ightarrow$$
 Tạo ra một Gomory cut $x_{B_u} + \sum_{j \in J_N} \lfloor \overline{a_{uj}} \rfloor x_j \leq \lfloor \overline{a_{u0}} \rfloor$ (1)

 \rightarrow Viết lại dưới dạng (vì x_{B_u} nguyên)

$$\sum_{j \in J_N} (\overline{a_{uj}} - \lfloor \overline{a_{uj}} \rfloor) x_j \ge \overline{a_{u0}} - \lfloor \overline{a_{u0}} \rfloor$$

hoặc

$$\sum_{j \in I_N} f_{u,j} \, x_j \ge f_{u,0} \tag{2}$$

Với
$$f_{u,j} = \overline{a_{uj}} - \lfloor \overline{a_{uj}} \rfloor$$
 and $f_{u,0} = \overline{a_{u0}} - \lfloor \overline{a_{u0}} \rfloor$

• Vì $0 \le f_{u,j} < 1$ và $0 < f_{u,0} < 1$ và $x_j^* = 0, \forall j \in J_N \rightarrow (2)$ loại trừ x^* .

 Sự khác nhau giữa vế trái (LHS) và vế phải (RHS) của (1) là số nguyên (do x nguyên) → sự khác biết giữa LHS và RHS của (2) cũng là số nguyên

 \rightarrow viết lại (2) dưới dạn s = $\sum_{j \in JN} f_{u_{,j}} x_j - f_{u_{,0}}$ trong đó biến s là biến nguyên không âm

Ví dụ

Xét bài toán (IP)
$$f(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5) = x_1 + x_2 \rightarrow \max$$

$$2x_1 + x_2 + x_3 = 8$$

$$3x_1 + 4x_2 + x_4 = 24$$

$$x_1 - x_2 + x_5 = 2$$

$$x_1, x_2, x_3, x_4, x_5 \ge 0 \text{ and integer}$$

Ví dụ

Giải bài toán nới lỏng LP

$$f(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5) = x_1 + x_2 \rightarrow \max$$

$$2x_1 + x_2 + x_3 = 8$$

$$3x_1 + 4x_2 + x_4 = 24$$

$$x_1 - x_2 + x_5 = 2$$

$$x_1, x_2, x_3, x_4, x_5 \ge 0$$

 \rightarrow Thu được lời giải tối ưu (1.6, 4.8, 0, 0, 5.2) với $J_B = (1,2,5)$ và $J_N = (3,4)$

Viết lại bài toán IP ban đầu:

f(x₁, x₂, x₃, x₄, x₅) =
$$6.4 - 0.2x_3 - 0.2x_4 \rightarrow max$$

 $x_1 + 0.8x_3 - 0.2x_4 = 1.6$
 $x_2 - 0.6x_3 + 0.4x_4 = 4.8$
 $x_5 - 1.4x_3 + 0.6x_4 = 5.2$
 $x_1, x_2, x_3, x_4, x_5 \ge 0$ and integer

Example

Thu được bài toán IP tương đương

$$f(x_{1}, x_{2}, x_{3}, x_{4}, x_{5}, x_{6}, x_{7}, x_{8}) = x_{1} + x_{2} \rightarrow \max$$

$$2x_{1} + x_{2} + x_{3} = 8$$

$$3x_{1} + 4x_{2} + x_{4} = 24$$

$$x_{1} - x_{2} + x_{5} = 2$$

$$0.8x_{3} + 0.8x_{4} - x_{6} = 0.6$$

$$0.4x_{3} + 0.4x_{4} - x_{7} = 0.8$$

$$0.6x_{3} + 0.6x_{4} - x_{8} = 0.2$$

$$x_{1}, x_{2}, x_{3}, x_{4}, x_{5}, x_{6}, x_{7}, x_{8} \ge 0 \text{ and integer}$$

Example

Giải bài toán nới lỏng LP tương ứng

$$f(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6, x_7, x_8) = x_1 + x_2 \rightarrow \max$$

$$2x_1 + x_2 + x_3 = 8$$

$$3x_1 + 4x_2 + x_4 = 24$$

$$x_1 - x_2 + x_5 = 2$$

$$0.8x_3 + 0.8x_4 - x_6 = 0.6$$

$$0.4x_3 + 0.4x_4 - x_7 = 0.8$$

$$0.6x_3 + 0.6x_4 - x_8 = 0.2$$

$$x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6, x_7, x_8 \ge 0$$

- → Thu được lời giải tối ưu $x^* = (0, 6, 2, 0, 8, 1, 0, 1)$ và là lời giải nguyên.
- → Do đó (0,6,2,0,8) là phương án tối ưu của bài toán ban đầu với giá trị hàm mục tiêu tối ưu là 0+6 = 6

Branch and Cut [Wolsey, 98]

INITIALIZATION $z = max\{cx: x \in X\}$ with formulation P, z = -INF, incumbent x^* empty, init Nodelist NODE if Nodelist empty, goto EXIT else choose and remove node i from Nodelist and goto RESTORE RESTORE formulation P_i of the set X^i , set k = 1 and $P^{i,1} = P^i$ LP RELAXATION Iteration k. Solve $\bar{z}^{i,k} = \max\{cx: x \in P^{i,k}\}$. If infeasible, prune and goto NODE Else solution $x^{i,k}$ and goto CUT CUT Iteration k. Try to cut off $x^{i,k}$. If not cuts found, goto PRUNE Else add cuts to $P^{i,k}$ giving $P^{i,k+1}$. Increase k by 1, and goto LP RELAXATION PRUNE If $\bar{z}^{i,k} \le z$, goto NODE. If $x \in X$, set $z = \bar{z}^{i,k}$, update incumbent $x^* = x^{i,k}$ and goto NODE Else goto BRANCHING BRANCHING Create two or more new problems and add them to the Nodelist EXIT Incumbent x* with optimal value z

Giải bài toán MIP sau

$$\max x_1 + x_2$$

thỏa mãn:

$$x_1 \le 10x_2 + 7$$

 $2x_1 + 3x_2 \le 20$
 $0 \le x_1 \le 14, 0 \le x_2 \le 20, x_1 \in R, x_2 \in Z$

Nới lỏng ràng buộc x2 nguyên → giải bài toán LP sau max x₁ + x₂
 thỏa mãn:

$$x_1 \le 10x_2 + 7$$

$$2x_1 + 3x_2 \le 20$$

$$0 \le x_1 \le 14, \ 0 \le x_2 \le 20, \ x_1 \in R, \ x_2 \in R$$

 Nới lỏng ràng buộc x2 nguyên → giải bài toán LP sau max x₁ + x₂

thỏa mãn:

$$x_1 \le 10x_2 + 7$$

 $2x_1 + 3x_2 \le 20$
 $0 \le x_1 \le 14, 0 \le x_2 \le 20, x_1 \in \mathbb{R}, x_2 \in \mathbb{R}$

→ thu được nghiệm:

$$x_1 = 9.608695652173914,$$

 $x_2 = 0.26086956521739124$

 Nới lỏng ràng buộc x2 nguyên → giải bài toán LP sau max x₁ + x₂

thỏa mãn:

$$x_1 \le 10x_2 + 7$$

 $2x_1 + 3x_2 \le 20$
 $0 \le x_1 \le 14, 0 \le x_2 \le 20, x_1 \in \mathbb{R}, x_2 \in \mathbb{R}$

- → Phân nhánh bằng cách thêm 2 ràng buộc:
- x₂ ≤ 0 (thu được bài toán LP1)
- x₂ ≥ 1 (thu được bài toán LP2)

Giải bài toán LP1 sau

max
$$x_1 + x_2$$

thỏa mãn:
 $x_1 \le 10x_2 + 7$
 $2x_1 + 3x_2 \le 20$
 $x_2 \le 0$
 $0 \le x_1 \le 14, 0 \le x_2 \le 20, x_1 \in R, x_2 \in R$

→ thu được nghiệm

 $x_1 = 7$, $x_2 = 0$ (phương án chấp nhận được của bài toán MIP ban đầu), hàm mục tiêu $f_1^* = 7$

Giải bài toán LP2 sau:

max
$$x_1 + x_2$$

thỏa mãn:
 $x_1 \le 10x_2 + 7$
 $2x_1 + 3x_2 \le 20$
 $x_2 \ge 1$
 $0 \le x_1 \le 14, 0 \le x_2 \le 20, x_1 \in R, x_2 \in R$

→ thu được nghiệm

 $x_1 = 8.5$, $x_2 = 1$ (phương án chấp nhận được của bài toán MIP ban đầu), hàm mục tiêu $f_2^* = 9.5$

Lời giải tối ưu của bài toán LP2 tốt hơn lời giải tối ưu của bài toán LP1
 và 2 lời giải này đều là lời giải thỏa mãn ràng buộc của bài toán MIP
 ban đầu

 \rightarrow lời giải tối ưu của bài toán MIP ban đầu chính là lời giải tối ưu của bài toán LP2, giá trị tối ưu hàm mục tiêu là $f^* = 9.5$ và lời giải tối ưu là $x^* = (8.5, 1)$

```
public class ExampleMIPChap2 {
 static{
   System.loadLibrary("iniortools");
 }
 public static void main(String[] args) {
    double INF = java.lang.Double.POSITIVE INFINITY;
   MPSolver solver = new MPSolver("SimpleMIP",
         MPSolver.OptimizationProblemType.CBC_MIXED_INTEGER_PROGRAMMING);
   MPVariable x1 = solver.makeNumVar(0,14,"x1");
   MPVariable x2 = solver.makeIntVar(0, 20, "x2");
   MPConstraint c1 = solver.makeConstraint(-INF, 0);
   c1.setCoefficient(x1, 1);
    c1.setCoefficient(x2, -10);
   MPConstraint c2 = solver.makeConstraint(0,20);
    c2.setCoefficient(x1, 2);
    c2.setCoefficient(x2, 3);
```

```
MPObjective obj = solver.objective();
obj.setCoefficient(x1, 1);
obj.setCoefficient(x2, 1);
obj.setMaximization();
MPSolver.ResultStatus rs = solver.solve();
if(rs != MPSolver.ResultStatus.OPTIMAL){
  System.out.println("Cannot find optimal solution");
}else{
  System.out.println("Objective value = " + obj.value());
  System.out.println("x1 = " + x1.solutionValue());
  System.out.println("x2 = " + x2.solutionValue());
```


- Có N lớp 0, 1, 2, ..., N-1 cần được phân cho M giáo viên 0, 1, 2, ..., M-1.
- Lớp i có số tín chỉ là c(i)
- Mỗi giáo viên chỉ có thể dạy 1 số lớp nhất định tùy thuộc chuyên ngành của giáo viên và được thể hiện bởi cấu trúc tc(i,j) trong đó tc(i,j) = 1 có nghĩa giáo viên I có thể được phân công giảng dạy lớp j và tc(i,j) bằng 0 có nghĩa giáo viên i không thể được phân công giảng dạy lớp j, với i = 0,1,..., N-1, j = 0,1,..., M-1
- N lớp đã được xếp thời khóa biểu từ trước và sẽ có tình trạng có 2 lớp được xếp trùng kíp thời khóa biểu (2 lớp này sẽ không thể phân cho cùng 1 giáo viên) và được thể hiện bởi cấu trúc f(i,j) trong đó f(i,j) = 1 có nghĩa lớp i và j trùng kíp thời khóa biểu, với i,j = 0,1,..., N-1
- Cần lập kế hoạch phân công giảng dạy cho sao số tín chỉ lớn nhất các môn phân cho mỗi giáo viên là nhỏ nhất


```
def main():
   #Get data input
   data = create data model()
   # Create the mip solver with the SCIP backend.
   solver = pywraplp.Solver.CreateSolver('SCIP')
   \#x[i,j] = 1 if teacher i teaches class j, if not x[i,j] = 0
   x = \{\}
   for i in range(data['M']):
       for j in range(data['N']):
           x[i,j] = solver.IntVar(0, 1, 'x/'+ str(i) + ', '+ str(j) + '/')
   #load[i] is total credit of classes of teacher i
   load = \{\}
   for i in range(data['M']):
       load[i] = solver.IntVar(0, sum(data['credit']), 'load['+ str(i) + ']')
   #max workload
   maxLoad = solver.IntVar(0, sum(data['credit']), 'maxLoad')
   print('Number of variables =', solver.NumVariables())
```



```
#Load of teachers and max load
for i in range(data['M']):
   solver.Add(solver.Sum([x[i, j]*data['credit'][j] for j in range(data['N'])]) == load[i])
   cons1 = solver.Constraint(0, solver.infinity())
   cons1.SetCoefficient(load[i], -1)
   cons1.SetCoefficient(maxLoad, 1)
# Class is assigned to teacher if he can teach
for i in range(data['M']):
   for j in range(data['N']):
       cons2 = solver.Constraint(0, data['teach_class'][i][j])
       cons2.SetCoefficient(x[i,j], 1)
# Two classes assigned to a teacher must be not conflict to each other
for i in range(data['M']):
   for j1 in range(data['N']):
       for j2 in range(data['N']):
           if data['class conflict'][j1][j2] == 1:
              cons3 = solver.Constraint(0, 1)
              cons3.SetCoefficient(x[i,j1],1)
              cons3.SetCoefficient(x[i,j2],1)
# Classes must be assigned all to teachers
for i in range(data['N']):
   cons4 = solver.Constraint(1,1)
   for j in range(data['M']):
       cons4.SetCoefficient(x[j,i], 1)
```



```
solver.Minimize(maxLoad)
   status = solver.Solve()
   if status == pywraplp.Solver.OPTIMAL:
      print('Solution:')
      print('Objective value =', solver.Objective().Value())
      for i in range(data['M']):
         for j in range(data['N']):
            print(x[i,j].name(), ' = ', x[i,j].solution value())
      for i in range(data['M']):
         print(load[i].name(), ' = ', load[i].solution_value())
   else:
      print('The problem does not have an optimal solution.')
if __name__ == ' __main__':
   main()
```

Bài toán TSP

Có N thành phố 0,1,..., N-1, biết rằng chi phí đi từ thành phố i đến thành phố j là c(i,j), với i,j = 0,1,...,N-1. Hãy tìm hành trình xuất phát từ thành phố 0, đi qua tất cả các thành phố khác, mỗi thành phố đúng 1 lần và quay về thành phố 0 có tổng chi phí nhỏ nhất

- Biến
 - X(i,j) = 1, nếu chu trình đi từ thành phố i đến thành phố j, X(i,j) = 0,
 nếu chu trình ko đi từ i đến j (với mọi i,j = 0,1,...,N-1 và i ≠ j).
 - Y(i) thể hiện thứ tự thăm của các thành phố
- Ràng buộc
 - Mỗi thành phố sẽ có 1 đường đi vào và 1 đường đi ra
 - $\sum_{i\in\{0,1,\dots,N-1\}\setminus\{j\}}X(i,j)=\sum_{i\in\{0,1,\dots,N-1\}\setminus\{j\}}X(j,i)=1$, với mọi $j=0,1,\dots,N-1$
 - Ràng buộc cấm tạo chu trình con (Miller-Tucker-Zemlin)
 - $y(j) y(i) \ge 1 N(1 x(i,j)), \forall i \ne j, i \ge 1 \ i, j \in \{0, ..., N-1\}$
- Hàm mục tiêu: $\sum_{i,j \in \{0,1,\dots,N-1\}, i \neq j} X(i,j)c(i,j) \rightarrow \min$


```
#Each city is visted exact once
for i in range(data['N']):
   cons1 = solver.Constraint(1, 1)
   for j in range(data['N']):
       cons1.SetCoefficient(x[i,j], 1)
for i in range(data['N']):
   cons1 = solver.Constraint(1, 1)
   for j in range(data['N']):
       cons1.SetCoefficient(x[j,i], 1)
#Millter Tucker Zemlin
for i in range(0, data['N']-1):
   for j in range(data['N']):
       if i == j: continue
       solver.Add(y[i] - y[j] + data['N'] * x[i,j] <= data['N'] -1)
#Solution does not have ring
for i in range(data['N']):
   cons4 = solver.Constraint(0, 0)
   cons4.SetCoefficient(x[i,i],1)
```

```
objective terms = []
for i in range(data['N']):
   for j in range(data['N']):
      objective terms.append(data['cost'][i][j] * x[i, j])
solver.Minimize(solver.Sum(objective terms))
status = solver.Solve()
if status == pywraplp.Solver.OPTIMAL:
   print('Solution:')
   print('Objective value =', solver.Objective().Value())
   for i in range(data['N']):
      for j in range(data['N']):
         print(x[i,j].name(), ' = ', x[i,j].solution_value())
   for i in range(data['N']):
      print(y[i].name(), ' = ', y[i].solution_value())
else:
   print('The problem does not have an optimal solution.')
```


- Biến
 - X(i,j) = 1, nếu chu trình đi từ thành phố i đến thành phố j, X(i,j) = 0,
 nếu chu trình ko đi từ i đến j (với mọi i,j = 0,1,...,N-1 và i ≠ j).
- Ràng buộc
 - Mỗi thành phố sẽ có 1 đường đi vào và 1 đường đi ra
 - $\sum_{i\in\{0,1,\dots,N-1\}\setminus\{j\}}X(i,j)=\sum_{i\in\{0,1,\dots,N-1\}\setminus\{j\}}X(j,i)=1$, với mọi $j=0,1,\dots,N-1$
 - Ràng buộc cấm tạo chu trình con (SEC)
 - $\sum_{i,j \in S, i \neq j} X(i,j) \le |S|$ 1, với mọi $S \subset \{0,1,2,...,N-1\}, |S| \ge 2$
- Hàm mục tiêu: $\sum_{i,j \in \{0,1,\dots,N-1\}, i \neq j} X(i,j)c(i,j) \rightarrow \min$


```
#Each city is visted exact once
for i in range(data['N']):
   cons = solver.Constraint(1, 1)
   for j in range(data['N']):
      cons.SetCoefficient(x[i,j], 1)
for i in range(data['N']):
   cons = solver.Constraint(1, 1)
   for j in range(data['N']):
      cons.SetCoefficient(x[j,i], 1)
#Solution does not have ring
for i in range(data['N']):
   cons = solver.Constraint(0, 0)
   cons.SetCoefficient(x[i,i],1)
#Subtour constraint
for s in subtourLst:
   cons = solver.Constraint(0, len(s)-1)
   for i in range(1, len(s)):
      cons.SetCoefficient(x[s[i-1], s[i]], 1)
   cons.SetCoefficient(x[s[-1],s[0]], 1)
objective terms = []
for i in range(data['N']):
   for j in range(data['N']):
      objective_terms.append(data['cost'][i][j] * x[i, j])
solver.Minimize(solver.Sum(objective terms))
status = solver.Solve()
```



```
if status == pywraplp.Solver.OPTIMAL:
   #Check having subtour
   subtourLst = list()
   visitLst = [0]*data['N']
   for i in range(data['N']):
       if(visitLst[i] == 0):
          visitLst[i] = 1
          curNode = i
          subtour = list()
          while(True):
              subtour.append(curNode)
              nextNode = -1
              for j in range(data['N']):
                  if(x[curNode, j].solution_value() == 1):
                     nextNode = i
                     break
              if(nextNode != -1 and visitLst[nextNode] == 0):
                  visitLst[nextNode] = 1
                  curNode = nextNode
              else:
                  break
          if(len(subtour) < data['N']):</pre>
              subtourLst.append(subtour)
   print("list of subtours", subtourLst)
```



```
def main():
    subtourLst = list()
    while(True):
        subtourLst = solve(subtourLst)
        if(subtourLst == None):
            break;
if __name__ == '__main__':
    main()
```

